

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și de avocatul Ion Dodon în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Călărași din 10 ianuarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Grosu Valeriu Iacob, născut la 27 ianuarie 1987, originar și domiciliat în or. Călărași, str. Mitropolitul Varlaam 103;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 06.09.2012 - 10.01.2013 (prima instanță)*
- 2. 01.02.2013 – 12.12.2013 (instanța de apel)*
- 3. 18.02.2014 – 26.03.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Călărași din 10 ianuarie 2013, **Grosu Valeriu Iacob** a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Grosu Valeriu a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 (șase mii) lei;

2. De către organul de urmărire penală i-a fost înaintată învinuirea lui Grosu Valeriu pentru faptul că el, în perioada anului 2011, locuind în concubinaj cu partea vătămată Pîrțac Elena, sistematic aplica în privința acesteia violența,

înjurînd-o și amenințînd-o verbal cu aplicarea violenței fizice. Concomitent, în perioada vizată, dînsul în repetate rînduri îi aplica lovituri peste diferite regiuni ale corpului, fapt ce se confirmă prin plîngerile repetate ce au fost depuse de Pîrțac Elena la CPR Călărași la 05 mai 2011, 13 iunie 2011, 26 mai 2012, 11 iunie 2012, 14 iunie 2012, 27 iunie 2012 și 15 iulie 2012 referitoare la amenințările sistematice cu răfuiala fizică și cauzarea vătămărilor corporale de către concubinul său, Grosu Valeriu. Ultimul a ignorat ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Călărași la 21 iulie 2011, prin care el a fost obligat să nu aplice violența fizică și psihică față de concubina sa Pîrțac Elena, precum și adresarea repetată, a colaboratorilor CPR Călărași din 30 mai 2012 privind eliberarea unei noi ordonanțe de protecție și la 13 iunie 2012, pe la orele 19:20 a sosit la domiciliul lui Pîrțac Elena, situat pe str. Aron Pumnul 1, din or. Călărași și luînd-o cu forța, a dus-o într-o casă părăsită situată pe str. M. Varlaam din or. Călărași unde i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste corp, cauzîndu-i vătămări corporale neînsemnate.

În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, inculpatul Grosu Valeriu, la data de 13 iunie 2012, aproximativ pe la orele 19:20, după ce a dus-o forțat pe Pîrțac Elena într-o casă părăsită, situată pe str. M. Varlaam din or. Călărași, unde a dorit să întrețină cu ultima relații sexuale. Întrucît Pîrțac Elena nu a dorit să întrețină cu el relații sexuale, Grosu Valeriu, a scos din buzunar un cuțit și a amenințat-o cu moartea și vătămarea gravă a integrității corporale, după care i-a aplicat multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i leziuni corporale neînsemnate, circumstanțe în care acțiunile inculpatului Grosu Valeriu au fost percepute de către partea vătămată ca fiind reale, existînd pericolul realizării acestor amenințări.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia privind achitarea inculpatului Grosu Valeriu pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) și 155 Cod penal, cu aplicarea unor pedepse de cite 1 an închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total de infracțiuni, de a-i stabili lui Grosu Valeriu pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare și în baza art. 90 Cod penal pedeapsa numită să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de un an, invocînd următoarele motive:
- ilegalitatea și netemeinicia sentinței privind achitarea inculpatului Grosu Valeriu în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal;
- instanța de judecată eronat a considerat, că inculpatul nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, fiindcă nu a luat în considerație că inculpatul a locuit împreună în relații de concubinaj cu partea vătămată Pîrțac Elena timp de 3 ani de zile, în rezultatul traiului comun s-a născut feciorul acestora, Grosu Gabriel;
- instanța nu a ținut cont de faptul că în urma multiplelor adresări ale părții vătămate cu cereri de protecție la organele de drept, la 21 iulie 2011, Judecătoria Călărași, a emis ordonanța de protecție, obligîndu-1 pe Grosu Valeriu să nu aplice violența fizică și psihică în privința concubinei sale, precum și că la 30 mai 2012,

reprezentanții CPr Călărași a înaintat în Judecătoria Călărași o cerere repetată de protecție a părții vătămate împotriva acțiunilor violente ale lui Grosu Valeriu;

- instanța a pus la baza sentinței de achitare doar argumentul că inculpatul locuia separat de partea vătămată și nu a luat în considerație că noțiunea de membru de familie este definitivă în spiritul practicii de interpretare a noțiunii de viață de familie de către CEDO.

- *avocatul Dodon Ion în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării în baza art. 155 Cod penal și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Grosu Valeriu să fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând următoarele motive:

- în ce privește acuzarea inculpatului în baza art. 155 Cod penal, nu poate fi adoptată o sentință de condamnare, deoarece există temeiuri atât de achitare, cât și de încetare a procesului penal;

- fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindcă amenințarea victimei nu a fost una serioasă și reală, ultima neconștientizând că există pericolul realizării amenințării;

- în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02 iulie 2012, s-a menționat că există bănuiala rezonabilă, în baza sesizării victimei din 14 iunie 2012, că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dar nu a fost depusă plîngere referitor la art. 155 Cod penal;

- Pîrțac Elena a fost recunoscută ca parte vătămată pe cauza penală intentată în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dar nu a fost recunoscută ca parte vătămată și nici nu a fost audiată în asemenea calitate pe cauza penală intentată în baza art. 155 Cod penal;

- nu există plîngerea părții vătămate de a fi pornită urmărirea penală în cazul infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal;

- în plîngerea părții vătămate prin care a solicitat de a fi luate măsuri cu fostul ei concubin, nu se face nici o referire la faptul că ar fi fost amenințată cu moartea sau cu vătămarea gravă a integrității corporale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, au fost respinse apelurile procurorului și avocatului Dodon Ion în numele inculpatului, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că pe parcursul judecării cauzei, partea acuzării nu a prezentat probe ce ar fi demonstrat, că Grosu Valeriu ar fi fost subiectul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ori acuzatorul de stat și în cererea de apel a indicat, că Grosu Valeriu și Pîrțac Elena au locuit în concubinaj timp de trei ani, că au un copil comun, însă atât în prima instanță, cât și ulterior în instanța de apel nu au fost prezentate probe, precum că în perioada de timp 2011-2012, ultimii ar fi avut relații de concubinaj sau că ar fi conlocuit.

Totodată, la judecarea cauzei a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului Grosu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, adică - amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, fiindcă acțiunile de violență aplicate de inculpat părții vătămate,

inclusiv cu aplicarea cuțitului într-un loc dosit, au creat în mod evident condițiile existenței pericolului real al realizării amenințărilor, fapt constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală: declarațiile părții vătămate a martorului, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

5. Au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, care, invocând temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată din motiv că, instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probele prezentate, care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului, acuzatorul de stat indică că nu este de acord cu motivarea instanței precum că „în învinuire nu există descrierea detaliată a faptelor pretinse ca comise de inculpat la data de 05 mai 2011, 26 mai 2012, 11 iunie 2012, 14 iunie 2012, 27 iunie 2012 și 15 iulie 2012”, întrucât faptul cauzării vătămarilor este constatat prin rapoartele de constatare medico-legale nr. 304 din 14 iunie 2012 și nr. 99 D din 17 iulie 2012, conform cărora la Pîrțac Elena au fost depistate echimoze pe gât și torace, cauzate la 13 iunie 2012.

În cazul în care instanța a considerat că în acțiunile inculpatului nu se prevedeau elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, acțiunile acestuia urmau a fi încadrate în baza art. 78 Cod contravențional.

Mai mult, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a luat în considerație că lui Grosu Valeriu, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal de 1 an și 6 luni, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 1 an.

- *avocatul Dodon Ion în numele inculpatului*, care, invocând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea ce ține de condamnarea în baza art. 155 Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Grosu Valeriu să fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului, avocatul indică că latura obiectivă a acestei infracțiuni constă în amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă există pericolul realizării acestei amenințări. În speță, amenințarea victimei de către inculpat nu a fost una serioasă și reală, însăși victima neconștientizând că există pericolul realizării amenințării.

Astfel, fiind audiat în calitate de inculpat, Grosu Valeriu a declarat că doar a amenințat-o pe partea vătămată că dacă nu va locui cu el, atunci o va omorî pe ea sau se va sinucide, însă a menționat nu era să facă acest lucru. Partea vătămată la fel a declarat că în momentul în care inculpatul a amenințat-o cu cuțitul, nu a crezut că el chiar poate să o omoare.

În ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02 iulie 2012 s-a menționat că exista bănuială rezonabilă, în baza sesizării victimei din 14 iunie 2012, că a fost

comisă infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dar nu și a art. 155 Cod penal, ultima nefiind recunoscută ca parte vătămată pe cauza penală intentată la 28 august 2012.

Deci, nici inculpatul, nici partea vătămată nu au luat în serios amenințarea cu omor sau cu vătămarea gravă a integrității corporale.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 10) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Avocatul Dodon Ion în numele inculpatului a invocat în recursul ordinar declarat ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform acestei prevederi legale, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă instanța de recurs nu poate reține temeiul invocat din motiv că recurentul nu a motivat prin careva argumente întemeiate dezacordul său cu condamnarea lui Grosu Valeriu în baza art. 155 Cod penal, ci doar a solicitat achitarea ultimului.

Judecând cauza, instanța de apel a făcut o amplă analiză a tuturor motivelor invocate de apelanți, just ajungând la concluzia respingerii apelurilor procurorului și avocatului în numele inculpatului, ca nefondate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, argumentele din recursuri sunt neîntemeiate, iar hotărârile instanțelor de fond corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept.

Astfel, prima instanță și instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluzia despre achitarea inculpatului Grosu Valeriu

pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal și condamnarea acestuia în baza art. 155 Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În susținerea acestora, corect au fost menționate declarațiile părții vătămate Pîrțac Elena, al martorului Pîrțac Anastasia, plîngerea lui Pîrțac Elena din 14 iunie 2012 în care solicită tragerea la răspundere a lui Grosu Valeriu pentru faptul, că la data 13 iunie 2012 a dus-o într-o casă pustie, unde a bătut-o și i-a pus cuțitul la gît, amenințînd-o cu răfuială (f.d. 4), raportul de constatare medico-legală nr. 304 din 14 iunie 2012 (f.d. 61), raportul de expertiză medico-legală nr. 99 D din 17 iulie 2012, conform cărora la Pîrțac Elena au fost depistate echimoze pe gît și torace, cauzate la 13 iunie 2012 și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d. 65), ordonanța de începere a urmăririi penale din 28 august 2012 pe art. 155 Cod penal (f.d.106).

Sunt întemeiate concluziile instanțelor de fond precum că, la judecarea cauzei a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului Grosu Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, adică - amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, fiindcă acțiunile de violență aplicate de inculpat părții vătămate, inclusiv cu aplicarea cuțitului într-un loc dosit, au creat în mod evident condițiile existenței pericolului real al realizării amenințărilor.

Referitor la argumentul apărării privind faptul că lipsește plîngerea părții vătămate de tragere la răspundere a lui Grosu Valeriu pe faptul amenințării cu moartea, Colegiul penal subliniază, că instanța de apel întemeiat l-a respins, întrucît în plîngerea lui Pîrțac Elena din 14 iunie 2012, dînsa anume că solicită tragerea la răspundere a lui Grosu Valeriu pentru faptul, că la data de 13 iunie 2012 a dus-o într-o casă pustie, unde a bătut-o și i-a pus cuțitul la gît, fiind pornită pe faptul dat urmărirea penală, inclusiv și pe art. 155 Cod penal și în acest sens înaintată învinuirea.

Mai mult, afirmația avocatului privind lipsa obiectivă a amenințării este declarativă, deoarece s-a stabilit cu certitudine faptul existenței pericolului real al realizării amenințărilor de inculpat în privința părții vătămate, inculpatul recunoscînd vinovăția în această parte în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond și necontestînd actele procedurale ale organului de urmărire penală.

Cît privește argumentul acuzatorului de stat precum că inculpatul a fost achitat neîntemeiat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, acesta a fost just respins de către instanța de apel deoarece pe parcursul judecării cauzei, ultimul nu a prezentat probe ce ar demonstra, că Grosu Valeriu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dimpotrivă indică, că Grosu Valeriu și Pîrțac Elena au locuit în concubinaj timp de trei ani, că au un copil comun, însă în instanțele de fond, nu au fost prezentate probe, precum că în perioada de timp 2011-2012, Grosu Valeriu și Pîrțac Elena ar fi avut relații de concubinaj și că ar fi conlocuit, întrucît, potrivit art. 133¹ lit. a) Cod penal, se consideră membru de familie, inclusiv persoanele aflate în concubinaj în condiția conlocuirii.

Nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că acțiunile inculpatului ar întruni elementele contravenției prevăzute de art. 78 Cod Contravențional,

deoarece Colegiul penal corect a concluzionat că, în învinuirea inculpatului este indicat la general, că în perioada anului 2011, Grosu Valeriu, locuind în concubinaj cu partea vătămată Pîrțac Elena, sistematic aplica în privința acesteia violența, înjurînd-o și amenințînd-o verbal cu aplicarea violenței fizice. Concomitent, în perioada vizată, dînsul în repetate rînduri îi aplica lovituri peste diferite regiuni ale corpului, fapt ce se confirmă prin plîngerile repetate ce au fost depuse de Pîrțac Elena la CP Călărași la 05 mai 2011, 13 iunie 2011, 26 mai 2012, 11 iunie 2012, 14 iunie 2012, 27 iunie 2012 și 15 iulie 2012 referitoare la amenințările sistematice cu răfuiala fizică și cauzarea vătămarilor corporale de către concubinul Grosu Valeriu.

Prin urmare, instanțele de judecată just a conchis asupra faptului că în învinuire nu există descrierea detaliată a faptelor pretinse ca comise de inculpat la datele menționate, nu există nici referirea la careva probe cum ar fi - acte de examinare medico-legale a victimei sau alte probe și respectiv nu există posibilitatea de a determina acțiunile făptașului ca contravenție în sensul prevăzut de art. 10, 78 Cod Contravențional sub noțiunea de contravenție - ca vătămare corporală ușoară a integrității corporale.

La stabilirea pedepsei lui Grosu Valeriu în baza art. 155 Cod penal, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, fiindu-i aplicată de către prima instanță o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

Ținînd cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și de avocatul Ion Dodon în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Călărași din 10 ianuarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui **Grosu Valeriu Iacob**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș